

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121201000
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121201000.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v právnej veci navrhovateľky: Ing. U. S., nar. XX. D. XXXX, trvalý pobyt S. XXX, zastúpenej: KADUC & PARTNERS s.r.o., Trojičné námestie 4, Trnava, IČO: 50 290 762, proti odporcovi: T. S., nar. X. D. XXXX, trvalý pobyt S. XXX, zastúpeného advokátkou: Martina Kočíková, Kapitulská 26, Trnava, IČO: 50 323 113, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 23. februára 2021 č. k. 11C/11/2021-41, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zastavení konania v časti týkajúcej sa dočasného zverenia maloletého dieťaťa (I.), v časti o uložení povinnosti protistrane dočasne nevstupovať do rodinného domu na adrese S. XXX a nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom konaní, trestnom a správnom konaní a s výnimkou priblíženia sa za účelom realizácie súdom upraveného stretávania sa protistrany s ich spoločným maloletým dieťaťom (II.), v časti o nariadení neodkladného opatrenia na obdobie jedného roka od vydania rozhodnutia alebo v prípade nevstupovania do rodinného domu na adrese S. XXX do právoplatného skončenia konania vo veci samej o obmedzenie užívacieho práva protistrany k rodinnému domu alebo vylúčenia protistrany z užívania rodinného domu, ak sa toto konanie skončí skôr (III.), v časti o poučení protistrany, že môže podať v postavení žalobcu proti navrhovateľke v postavení žalovanej žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla (IV.) a v časti o náhrade trov konania (VI.) p o t v r d z u j e .

II. Odvolanie v napadnutej časti o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku (V.) sa o d m i e t a .

III. Navrhovateľka má voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie v časti týkajúcej sa dočasného zverenia maloletého dieťaťa zastavil (I.); neodkladným opatrením uložil odporcovi povinnosť dočasne nevstupovať do rodinného domu na adrese S. XXX, nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom konaní, trestnom a správnom konaní a s výnimkou priblíženia sa nevyhnutného za účelom realizácie súdom upraveného stretávania sa protistrany s ich spoločným maloletým dieťaťom (II.); nariadil neodkladné opatrenie na obdobie jedného roka od vydania rozhodnutia alebo v prípade nevstupovania do rodinného domu S. XXX do právoplatného skončenia konania vo veci samej o obmedzenie užívacieho práva protistrany k rodinnému domu alebo vylúčenia protistrany z užívania rodinného domu, ak sa toto konanie skončí skôr (III.); poučil odporcu, že môže podať v postavení žalobcu proti navrhovateľke v postavení žalovanej žalobu vo veci samej o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla (IV.); vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (V.); o

náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov (VI.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e), g), h), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1 až 3, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1, § 333, § 334, § 337 ods. 1 až 3 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), § 27a ods. 1, 2 ZoPZ (zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov), § 146 ods. 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že v decembri 2014 si navrhovateľka a odporca spoločne kúpili rodinný dom vo S. a následne sa správanie odporcu voči navrhovateľke zmenilo, keďže začal byť k nej drzí a vulgárny. Účastníci konania majú spoločné dieťa maloletého H. a navrhovateľka má ešte dcéru H., ktorej otcom je bývalý manžel navrhovateľky. Dňa 4. júna 2016 došlo k prvému fyzickému útoku odporcu voči navrhovateľke (odporca pod vplyvom alkoholu navrhovateľku naháňal s ich synom v náručí a bil ju po hlave a po tvári, vyčítal jej, že nevie uspať ich syna). V novembri 2016 opäť fyzicky napadol navrhovateľku, kopal ju, oplúval ju (udalosť videla aj dcéra navrhovateľky). K ďalšiemu fyzickému útoku došlo 24. februára 2017, kedy navrhovateľka prvýkrát zavolała aj príslušníkov policajného zboru (odporca po príchode práce domov kričal na navrhovateľku, že je neschopná a bil ju najmä po hlave, príčinou agresívneho správania boli zle uvarené halušky). Po každom ďalšom fyzickom útoku odporca bral navrhovateľke telefón, aby nemohla privolať pomoc. Často bral navrhovateľke aj platobnú kartu a kľúče od auta, aby jej ukázal nadriadenosť a mohol ju ovládať. Jeho správanie voči navrhovateľke bolo nepredvídateľné. Vydieral navrhovateľku aj sexuálnym stykom. Ak navrhovateľka sexuálny styk odmietla, odporca ju byt po hlave, nadával jej, upodozrieval ju. V dôsledku stresových situácií navrhovateľka prišla o dieťa. Odporca dehonestoval postavenie navrhovateľky domácej práce, starostlivosť o syna, vysokoškolské vzdelanie. Dialo sa to aj prostredníctvom telefonátov, sms a internetovej komunikácie. Postupne bránil navrhovateľke stretávať sa s jej kamarátkami a otcom. V októbri 2018 uzavreli účastníci konania manželstvo, ktoré bolo navrhovateľke vnútené zo strany odporcu. V lete 2019 vytiahol na navrhovateľku nôž, ktorý jej držal pri krku. Vyhrážal sa jej aj železnou tyčou. Medzi najčastejšie útoky odporcu patrili facky, bitie po hlave, po stehnách, po chrbte a podobne. Navrhovateľka mala často modriny, podliatiny, škrabance a iné poranenia. Dňa 18. októbra 2020 sa účastníci dohodli, že sa definitívne rozídu. Keď navrhovateľka povedala odporcovi ako by mohli ich rozchod vyriešiť, udrel navrhovateľku do rebier, čím jej vyrazil dych, spadla na zem a upadla do bezvedomia, pričom obidve maloleté deti boli svedkami i tohto incidentu. Odporca zrušil navrhovateľke prístup k bankovému účtu. Ako manželia spoločne nehospodária a dlhšiu dobu intímne nežijú. Navrhovateľka riadne finančne prispieva na domácnosť. Dňa 11. februára 2021 odporca znova fyzicky napadol navrhovateľku, ktorá utekala k susedom privolať pomoc a suseda (O. S.) zavolała políciu. Príslušníci policajného zboru vykázali odporcu z ich spoločného domu v zmysle § 27a ZoPZ, pričom súčasťou vykázania bol aj zákaz vstupu odporcu do spoločného domu počas 10 dní. Maloleté deti sa často boja, plačú a trápia sa kvôli konfliktom navrhovateľky a odporcu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predloženým potvrdením o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 12. februára 2021 je dostatočne osvedčené dôvodné podozrenie z násillia odporcu voči navrhovateľke, keďže vykázanie z domu príslušník polície urobí vtedy, ak vzhľadom na predchádzajúce útoky očakáva útok na život zdravie slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby. Z tohto listinného dôkazu v spojení s uznesením o odovzdaní oznámenia zo dňa 1. júna 2017 a fotografiami, bolo pre potreby vydania neodkladného opatrenia dostatočne osvedčené, že odporca je dôvodne podozrivý z násillia voči navrhovateľke. Zmyslom predmetného neodkladného opatrenia je zabrániť práve stupňovaniu sa násillia, ktoré by mohlo mať fatálne následky. Situáciu súd prvej inštancie zhodnotil ako dôvodnú na dočasné obmedzenie odporcu vo vzťahu vstupu do rodinného domu (spoločného obydľia), čím sa poskytuje navrhovateľke dočasná ochrana pred prípadným ďalším násillím zo strany odporcu a umožňuje jej pokojné bývanie s maloletými deťmi. Bolo preto vyhovené návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia povinnosti odporcovi dočasne nevstupovať do rodinného domu. Účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP je chrániť fyzickú a duševnú integritu osoby, ktorá sa cíti byť ohrozená konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. Súd prvej inštancie mal za to, že navrhovateľka má právo na ochranu svojej osoby, života, zdravia a súkromia, a ak považuje vzhľadom na osvedčené skutočnosti agresívneho správania zo strany manžela, jeho priblíženie za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorý ju ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre ňu násilného charakteru, je uvedené postačujúce, aby súd vydal zákaz priblíženia, najmä v situácii, keď mal už za osvedčený dôvod na obmedzenie užívania nehnuteľnosti z dôvodu podozrenia z násillia. Právna úprava vyžaduje pri nariadení neodkladného opatrenia možnosť ohrozenia integrity, zdôrazňujúc subjektivitu vnímania chránenej osoby, na rozdiel od objektivity dôvodného podozrenia z násillia. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov dostatočne zaručí ochranu integrity navrhovateľky. Pri určovaní rozsahu súd prvej inštancie prihliadal,

aby obmedzenie bolo v čo najmenšej možnej miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu zamýšľaného navrhovateľkou (proporcionálna neodkladná opatrenia). Bolo prihladané aj na prirodzený záujem odporcu o stretávanie sa s maloletým dieťaťom pochádzajúcim s manželstva, ako aj na prípadné súdne, trestné a správne konania, čím súd prvej inštancie vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nevzťahuje (situácie, kde je ochrana integrity navrhovateľky zabezpečená prítomnosťou úradných osôb a justičnej stráže, resp. príslušníkov policajného zboru), pričom priblíženie je nevyhnutné na realizáciu prípadného súdom upraveného styku s maloletým dieťaťom. Súd prvej inštancie dospel tiež k záveru, že neodkladné opatrenie je potrebné nariadiť s obmedzením doby trvania, keďže by nepovažoval za proporcionálne, ak by takto formulované neodkladné opatrenie zabezpečilo ochranu práv a oprávnených záujmov oboch sporových strán, ale neúmerne situácii zaťažilo odporcu. Lehota jedného roka je podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočne dlhou dobou na zabezpečenie navrhovateľkou žiadaného pocitu bezpečia, pričom počas nasledujúcich mesiacov príde k vyriešeniu vzájomných rozporov, stabilizácii situácie. Navrhovateľke nič nebráni podať návrh na rozvod manželstva, u ktorého je predpoklad skončenia konania v horizonte jedného roka, resp. žalobu na obmedzenie (vylúčenie) protistrany z užívania rodinného domu. Ak by ohrozenie navrhovateľky pretrvávalo, má možnosť kedykoľvek podať ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V časti návrhu navrhovateľky, aby bola protistrane uložená povinnosť nekontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, bol návrh zamietnutý ako nedôvodný. Navrhovateľka ničím neosvedčila, že by jej telesná alebo duševná integrita mohla byť uvedeným kontaktovaním ohrozená (ohrozenie z takéhoto konania ani netvrdila, ani ničím neosvedčila). V prípade zmeny okolností, či upokojenia situácie, má odporca možnosť žiadať o zrušenie neodkladného opatrenia, prípadne žiadať od navrhovateľky náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla. Vzhľadom na to, že súd trvanie neodkladného opatrenia časovo limitoval, navrhovateľke neuložil povinnosť podať v určitej lehote po nariadení neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej, ale poučil protistranu v zmysle § 337 ods. 1, 2 CSP o možnosti podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by výkonom neodkladného opatrenia vznikla. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Navrhovateľka zavinila zastavenie konania v časti zverenia maloletého dieťaťa a bola úspešná v časti o uloženie povinnosti zákazu vstupu do nehnuteľností, čiastočne úspešná pri uložení zákazu nepribližovať sa k nej (skrátene vzdialenosti z 20 metrov na 10 metrov), nebolo jej vyhovené v nariadení neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia a bola neúspešná pri uložení zákazu kontaktovania. Po celkovom posúdení úspechu aj neúspechu účastníkov konania, označil súd prvej inštancie ten za vyrovnaný a preto žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie odporca navrhujúc jeho zmenu zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Namietal tvrdenia navrhovateľky o týraní, fyzickom či psychickom ubližovaní. Nekonal spôsobom narušujúcim jej telesnú a duševnú integritu. Potvrdil časté hádky s navrhovateľkou a párkrát fyzické napadnutie, išlo však o obojstranné napádanie (tak ako to uvádza navrhovateľka, že mala zranenia, mal ich aj odporca). Všetky hádky boli vyprovokované navrhovateľkou. Ide o účelové konanie, aby získala pre seba a deti samostatné bývanie v rodinnom dome. Rovnaký model správania použila už pri prvom rozvode s M. M. (manželstvo bolo rozvedené Okresným súdom Piešťany sp. zn. 11C/73/2011). Odporca navrhol, aby si súd vyžiadal uvedený spis. O tom, že navrhovateľka klame svedčí aj výpoveď jej matky, ktorá nechápe správanie svojej dcéry. Má tendenciu zveličovať a nafukovať všetko. Matka poskytla o tom vyhlásenie, ako aj susedia. Odporca poprel, že by navrhovateľku bil kvôli sexuálnemu styku alebo strave, prípadne že by ju ponižoval. Ak by to bola pravda vedela by o tom rodina. Navrhovateľka žila s odporcom dobrovoľne, keby sa naozaj bála o život, mala možnosť odísť k matke alebo otcovi, čo neurobila. Vymyslené sú aj tvrdenia o použití noža alebo železnej tyče. Fotografie, ktoré navrhovateľka použila, odporca videl prvýkrát a nie je pravdou, že by jej spôsobil modriny. Incident, ktorý sa odohral 11. februára 2021 bol účelovo vyprovokovaný s úmyslom, aby navrhovateľka mohla privolať políciu. Posledných pár rokov sa mu sústavne vyhrážala, že ho dá zavrieť do basy a bude mať celý dom. Navrhovateľka provokačne zdôraznila, že povie policajtom, že modriny, ktoré jej spravil malý syn alebo vznikli z buchnutia o posteľ a pod., jej spôsobil odporca. Z predložených fotografií nie je zrejmé kedy a ako vznikli. Násilie nebolo preukázané. Z výpovede susedov, že navrhovateľka volala políciu, nevyplýva že by bola zbitá alebo mala zranenia. Má komplikovanú povahu, je útočná a vyvoláva konflikty, chce zo seba robiť obeť. Vo februári 2021 odporca priznáva, že sa s navrhovateľkou veľmi hádali, ale nebil ju tak ako to navrhovateľka opisuje. Konflikt vyvolala a vyprovokovala navrhovateľka, ktorá začala do odporcu strkať, fackovať ho a búchať a on sa len bránil a nešťastne jej dal jednu facku. Nemohol jej však spôsobiť zranenia. Je mu ľúto čo sa stalo a preto s pokorou prijal rozhodnutie polície o tom, že bude na

dobu 10 dní vykázaný z obydlija. Každý kto pozná odporcu vie, že je kludnej a vyrovnanej povahy, nie je násilník. Je ochotný sa podrobiť akémukoľvek znaleckému skúmaniu odborníkmi z oblasti psychológie a psychiatrie. Vzorne sa staral o svojho syna a prijal aj dcéru navrhovateľky. S nikým nemal žiadne konflikty. O navrhovateľke sa to však nedá povedať. Súd prvej inštancie zásadným spôsobom poškodil práva odporcu na užívanie vlastného domu bez toho, aby skutočnosti tvrdené navrhovateľkou mal aspoň čiastočne osvedčené. V právnom štáte nie je možné, aby na zákaz užívať nehnuteľnosť a zákaz priblížiť sa stačilo vyjadrenie jednej strany a nejaké fotografie. Ide o obdobie jedného roka, kedy má manžel platiť hypotéku, manželka s deťmi bude užívať rodinný dom a manžel nemá kde bývať, stal sa z neho bezdomovec. Odporca nemá možnosť si prenajať bývanie, pretože všetky peniaze, ktoré zarobí, dáva do domácnosti. Skutočnosť, že v domácnosti účastníkov dochádza k hádkam a vzájomnému fyzickému napádaniu nemôže byť dôvodom preto, aby jeden z manželov bol vylúčený z užívania na tak veľmi dlhý čas ako to určil súd. Je nepravdepodobné, že by napadol manželku, resp. že by mala navrhovateľka strach z manžela, keďže je silnejšej postavy. Tým ju nechcel odporca uraziť, stále je pre neho krásnou ženou, má ju rád a váži si ju ako ženu a matku. Je však fyzicky zdatnejšia ako odporca. Rozhodnutím súdu dochádza k reálnemu ohrozeniu základných ľudských práv odporcu, ktorý bez toho, aby bol odsúdený a uznaný vinným prišiel o strechu nad hlavou a o svojho syna, ktorého mu navrhovateľka odmieta odovzdať. Vydaným neodkladným opatrením dochádza k vytvoreniu nenávratného stavu, ktorý by mal trvať rok, čo je v rozpore so zákonom a je to prekážka pre vydanie neodkladného opatrenia. V roku 2017 nedošlo k spáchaniu trestného činu, ale konanie bolo vyhodnotené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, teda konanie odporcu nedosiahlo intenzitu trestného činu. Lehota jedného roka je neprimerane dlhá a nejde o dočasné riešenie, ale o takmer trvalé rozhodnutie, keďže po dobu jedného roka nebude mať odporca bývanie, za ktoré bude platiť a neuvidí ani syna, s ktorým má pekný vzťah. Odporca tiež zvažuje návrh na rozvod, najskôr si však musí vyriešiť otázku bývania. Jediné, čo navrhovateľka preukázala je, že sa hádajú, čo sa deje vo väčšine domácností. Skutočnosť, že navrhovateľka nevie pracovať so svojimi emóciami nemôže byť dôvodom, aby druhá osoba bola vylúčená z užívania. Z rozhodnutia OR PZ Trnava, odbor poriadkovej polície, ČVS ORP 483/ZATT-2017 je zrejmé, že šlo o bežnú hádku medzi partnermi a sama navrhovateľka uviedla, že k deťom sa správa odporca pekne, o rodinu sa stará, po každej stránke príde za ňou a ospravedlní sa, ona len chce, aby sa k nej správal odporca slušne ako k svojej partnerke. Keď došlo k vykázaní obydlija aj policajti videli, že sa nič nedialo okrem toho, že tam navrhovateľka hystericky kričala a bežala k susedom. Lehota jedného roka je pre odporcu likvidačná, pretože zo zarobených peňazí nie je v jeho možnostiach platiť hypotéku a zabezpečiť si aj náhradné bývanie. Navrhovateľka nemá žiaden dôvod obávať sa o zdravie a život, ani dôvod cítiť sa ohrozené. Súd prvej inštancie konštatoval, že mal za preukázané agresívne správanie odporcu, čo sa nezakladá na pravde, pretože z dôkazov predložených navrhovateľkou vyplýva len to, že sa hádajú a sú medzi nimi nezhody. Odporca dostatočne preukázal, že súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní z neúplného zisteného skutkového stavu a navrhovateľkou uvádzané skutočnosti a predložené dôkazy boli subjektívne, účelové a zavádzajúce. Odporca samostatným podaním opravil chybu v odvolaní týkajúcu sa tvrdenia o nezamestnanosti navrhovateľky, ktorá je zamestnaná a asi rok pracuje v trvalom pracovnom pomere.

3. Odporca k odvolaniu pripojil vyjadrenie - čestné prehlásenie O. S. (matky navrhovateľky), že sa jej dcéra málokedy zmienila o tom, že by bol u nich nejaký veľký problém, že ju nechcela zaťažovať lebo mala iné problémy. Problém môže byť v tom, že obidvaja sú energetickej a výbušnej povahy z čoho vznikali konflikty. Potvrdila, že navrhovateľka spomínala, že odporca je puntičkár, detailista, často kritizoval jedlo a niektoré veci riešil zbrklo a neprimerane. Pripojené bolo aj čestné vyhlásenie O. a V. S., ktorí čestne prehlásili, že odporca sa riadne stará o svojho syna s ktorým žije, vedie ho k dobrým mravom, pomáha s vedením domácnosti, nakupuje, upratuje žehlí, snaží sa aby rodine v dome nič nechýbalo, je pracovitý a obetavý. V čase, keď mali iba jedno auto, dochádzal v nočných hodinách do zamestnania v H. na bicykli, aby manželka mala k dispozícii auto kvôli deťom doma počas jeho neprítomnosti pre prípad potreby. Počas spoločných chvíľ rodín, či na oslavách alebo spoločnej dovolenke, nebolo vidieť žiadne prejavy agresivity zo strany odporcu. Spozorovali, že manželia nevedia svoje problémy vzájomne odkomunikovať a následne riešiť.

4. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že obidve deti boli viackrát svedkami agresívneho správania odporcu voči navrhovateľke. Je tak nepochybné, že ich život, priaznivý psychický a sociálny vývoj bol tým vážne narušený. Deti často plakali a trápili sa kvôli hádkam a útokom odporcu voči navrhovateľke. Maloletý syn je do dnes plačlivý a nervóznny. Navrhovateľkina maloletá dcéra sa mu vyhýbala. Deti boli v neustálom strese, kedy sa odporca vráti z práce a báli sa, čo sa bude diať po

príchode domov. Navrhovateľka predložila viacero fotografií, z ktorých vyplýva, že si zranenia nemohla spôsobiť sama, ani maloletý syn. Ide o modriny napr. na chrbte, zadku, lícach a podobne. Predložila ďalšie množstvo dôkazov, ktoré deklarujú násilie odporcu voči navrhovateľke. Vo svojej výpovedi neuviedla, že by v roku 2017 de facto nedošlo k ničomu okrem hádky. Navrhovateľka poukázala na ustanovenie § 27a ZoPZ, v zmysle ktorého ustanovenia policajť nemôže vykázať osobu zo spoločného obydlija, ak nemá za to, že existuje dôvodné podozrenie, že je ohrozený život, zdravie alebo ľudská dôstojnosť ohrozenej osoby. Ak by policajti videli, že sa nič nedialo, odporcu by nevykázali z obydlija. Navrhovateľka platí všetky náklady súvisiace s domom, poisťkou na dom a daň z nehnuteľností. Odporca nielenže neplatí náklady súvisiace s bývaním, ale odmieta platiť aj hypotekárny úver na dom. Nepripieva ani na výživu maloletého syna. Všetky jeho výdavky uhrádza navrhovateľka. Odporca uvádzal nepravdivé tvrdenia, dokazuje to aj skutočnosť, že došlo k oprave odvolania. Navrhovateľka má dlhodobý zlý vzťah so svojou matkou. Poskytnuté čestné vyhlásenie odporcovi ju neprekvapuje, pretože ju nepodržala ani pri rozvode. Po čase sa navrhovateľke ospravedlnila, pretože zistila, že urobila chybu. Navrhovateľkina matka vedela o všetkých hádkach, fyzickom a psychickom týraní odporcom, pričom dcére odporúčala, že to nemá riešiť a má byť ticho. Odporca od doby vykázania sa pravidelne so svojim synom stretáva. Navrhovateľka je vždy ochotná, napriek nariadenému neodkladnému opatreniu odviezla maloletého zo odporcom, ktorý mal auto v oprave. Ak odporca napíše navrhovateľke, že potrebuje nejaké veci z ich spoločného domu, je ochotná mu ich dať. Odporca zarobí mesačne 1.500 eur, je schopný si prenajať byt keby chcel. Navrhovateľka hľadala odporcovi prenájom, ktorý ho odmietol. Navrhla preto, aby napadnuté uznesenie odvolací súd potvrdil.

5. Odporca vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky zotrval na dôvodoch odvolania, označujúc rozhodnutie súdu prvej inštancie za predčasné, nezákonné a nedôvodné. Navrhovateľka sama predložila dôkaz o tom, že jej vlastná matka vyčíta povahu a že takýto postup už použila v prvom manželstve. Odporca opakoval svoj dôkazný návrh. Bolo by nepredstaviteľnou náhodou, aby sa navrhovateľke s každým manželom stávalo to isté a racionálnejšie vysvetlenie je to, že navrhovateľka problémy v manželstve rieši tak, že vyvolá hádku, ktorá vedie k vzájomnej roztržke a následne privolá políciu. Ani policajti nemali žiadne relevantné dôkazy o tom, že na navrhovateľke bolo páchané násilie. Navrhovateľka uvádza, že predložila množstvo dôkazov svedčiacich o násilí, avšak vyvstáva otázka o aké dôkazy ide, keď okrem modrín, ktorých príčinu nikto nevie posúdiť a zhodnotiť, sú tu dôkazy v prospech odporcu. Nejde o syndróm týranej ženy, ktorá viackrát podala trestné oznámenie, ale zo strachu pred násilníkom ho potom zoberie späť. Týrané ženy majú niekoľko podobných rysov, jedným zo zásadných je skutočnosť, že násilník bráni obeti navštevovať sa s rodinou, často máva modriny alebo rezné rany, ktoré sa snaží maskovať, je utiahnutá a bojzlivá, čo sa o navrhovateľke nedá povedať. Odporca si nedovolí hodnotiť ujmu navrhovateľky, ktorú utrpela zo vzájomných konfliktov medzi manželmi, avšak určite nešlo o ujmu na jej fyzickom zdraví. Je pochopiteľné, že v celospoločenskej situácii príslušné orgány preventívne označeného násilníka vylúčia zo života obete, avšak takéto konanie by malo vychádzať z aspoň čiastočne preukázaných dôkazov svedčiacich o vine násilníka. Je potrebné poukázať na možný motív konania navrhovateľky, lebo je pozoruhodné ako veľmi rýchlo po podaní návrhu predložila protistrane presné podmienky, za ktorých by chcela vyporiadať majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Odporca dlhodobo navrhuje, aby sa rodinný dom predal a rozdiel po vyplatení hypotekárneho úveru sa rozdelí medzi manželov, čo sa zrejme navrhovateľke nepáči, keďže vie, že z takéhoto vyporiadania nebude mať žiadne výhody. Navrhovateľka má vedomosť, že odporca nemá možnosť vyplatiť jej náhradu za podiel a preto jej konanie možno vykladať ako úmyselné. Navrhovateľka predložila potvrdenie o podaní trestného oznámenia z toku 2017, ale faktom je, že nebolo v tejto veci začaté trestné stíhanie a vec bola postúpená na priestupkové konanie. Svedčí to o tom, že nebolo zistené konanie, ktoré by mohlo mať za následok týranie, prípadne vyhrážanie, z ktorého by navrhovateľka mohla mať dôvodnú obavu o svoj život alebo život maloletých detí. Pravdivosť odporcových tvrdení potvrdzuje aj to, že viacero osôb, ktoré poznajú rodinu poskytlo vyjadrenie, že neboli svedkami násilia a o takom nevedia ani len z počutia. Navrhovateľka poukázala, že polícia má kompetencie vykázať osobu z obydlija na desať dní, ale z praxe polície je zrejme, že k takémuto príkazu pristúpija z dôvodu, aby sa situácia medzi osobami ukludnila. Ak má polícia podozrenie, že dochádza k násilium, pristúpi k tomu, že bezodkladne zatkne potencionálneho páchatel'a a podá návrh na väzobné stíhanie, čo sa v danej veci nestalo. Skutočnosť, že v roku 2017 policajti zobrali odporcu na výsluch nemožno vyhodnotiť ako dôkaz o dôvodnosti zásahu polície pri konflikte v rodine a nejde o zadržanie osoby za účelom obmedzenia jeho slobody. Odporca navrhol, aby si usporiadali vzťahy s navrhovateľkou ako rodičia, keďže je zrejme, že konflikty a problémy im neumožňujú fungovať ako usporiadaná rodina. Bolo by najlepšie, aby došlo aj k ukončeniu manželstva a vyporiadaniu majetku.

Odporca si navrhovateľku váži. Je pravdou, že dcéra navrhovateľky bola svedkom mnohých konfliktov medzi manželmi a ak by videla, že dochádza k reálnemu ohrozeniu života jej matky, informovala by o tom blízku rodinu alebo políciu s prihliadnutím na jej vek, kedy vie posúdiť dôsledky konania a vyhodnotiť situáciu.

6. Navrhovateľka vo vyjadrení k vyjadreniu odporcu poprela všetky tvrdenia odporcu. S poukazom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania, navrhovateľka sa vyjadrila iba k tvrdeniam protistrany, ku ktorým tak ešte neurobila. Odporca má potrebu v každom vyjadrení rozoberať predchádzajúce manželstvo navrhovateľky. Navrhovateľka bola s pánom M. tri a pol roka. Mali pekný vzťah. Bývali v dome, ktorého vlastníkom bol manžel. Je pravdou, že párkrát fyzicky napadol navrhovateľku. V tom čase policajtov navrhovateľka nevolala, ale odišla so svojou dcérou do bytu, ktorý si prenajala a až následne vypovedala o napadnutí na polícii. Potom ako začali žiť oddelene, vzťahy sa ukludnili a komunikujú odvtedy spolu normálne. Odporca pravidelne posielal navrhovateľke bielizeň na pranie a želenie po ich spoločnom synovi. Keď navrhovateľka odmietla vyprať túto bielizeň, syn sa rozplakal a vyčítal navrhovateľke, že kvôli nej bude odporca smrdieť. Navrhovateľka preto perie a žehlí bielizeň odporcovi, ktorý by jej mohol byť za to vďačný. Odporca predložil dve vyjadrenia, v jednom z nich vo vyjadrení matky navrhovateľky sa tvrdenie o tom, že nebola svedkom akéhokoľvek násillia ani nevyskytuje. Matka navrhovateľky však uviedla, že je odporca je puntičkár, detailista, často kritizoval jedlo a niektoré veci riešil zbrklo a neprimerane. Ďalšie vyjadrenie, ktoré odporca predložil bolo čestné vyhlásenie susedov S., ktorí nie sú svedkami toho, čo sa deje za zatvorenými dverami rodiny S.. To že podľa ich tvrdenia nebolo vidieť žiadne prejavy agresivity zo strany odporcu nič nehovorí o tom, čo sa naozaj deje u nich doma. Jediní svedkovia, ktorí situáciu vnímajú vlastnými zmyslami sú navrhovateľkine deti. Dcéra H. pri výsluchu na polícii uviedla, čo sa u nich doma deje, resp. dialo a čoho bola svedkom. Na základe toho policajti odporučili navrhovateľke podať trestné oznámenie. Navrhovateľka nechce, aby deti boli v neustálej psychickej nepohode a preto trestné oznámenie nepodala. Má záujem na tom, aby sa manželstvo čo najskôr ukončilo bez možných prieťahov. Práve z dôvodu, že navrhovateľka má záujem na ukončení manželstva a konaní bez zbytočných prieťahov a konfliktov, odoslala odporcovi svoj návrh ohľadom spoločného užívania majetku do rozvodu a po rozvode. Je stále ochotná mimosúdne sa dohodnúť ohľadom spoločného majetku aj úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu. Odporca taktiež môže podať návrh na rozvod manželstva a nemusí čakať, kým ho podá navrhovateľka, ktorej sa kvôli aktuálnej situácii nepodarilo zohnať všetky potrebné podklady na to, aby jej právny zástupca pripravil návrh na rozvod manželstva. Navrhovateľka predložila odporcovi návrh ohľadom spoločného užívania majetku. Jej predbežným návrhom bolo, aby sa výlučným vlastníkom spoločného domu stal odporca, ktorý odpovedal na uvedený návrh, že má záujem na predaj nehnuteľnosti, s ktorým návrhom súhlasila. Nesúhlasila však s bezodkladným predajom nehnuteľnosti, keďže nechce spôsobovať ďalší stres a životné zmeny svojim maloletým deťom. Nie je v ich záujme, aby aktuálne chodili s navrhovateľkou po ohliadkach a následne sa sťahovali. Prežili veľa stresujúcich chvíľ, ktoré nepriaznivo vplyvajú na ich zdravie a psychický vývoj.

7. K vyjadreniu navrhovateľka pripojila list zo dňa 9. apríla 2021 adresovaný právnej zástupkyňi odporcu, v ktorom uviedla, že k uzavretiu dohody rodičov sa nebráni, no výlučne za podmienky, že dohoda bude v záujme maloletého dieťaťa. Podľa § 146 ods. 1 O. z. ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd, ak odporca nebude ochotný pristúpiť na platenie polovice ich spoločného záväzku, navrhovateľka bude nútená podať návrh na súd. Navrhovateľka je ochotná podieľať sa na platení polovice dlhu na účet odporcu. Súhlasí s predajom nehnuteľností, nie však s bezodkladným predajom, keďže nechce spôsobovať nepriaznivé situácie maloletým deťom. Navrhla, aby predaj nehnuteľnosti sa uskutočnil po právoplatnom skončení konania o rozvod manželstva.

8. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potreba bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia; h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

11. Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „ústavy“) nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

12. Podľa čl. 19 ods. 1, 2 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

13. Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb., ďalej len „dohovoru“) nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

14. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

15. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

16. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Ohrozenej osobe sa poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydli s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 355/2012). Možno pritom spravidla vychádzať iba z tvrdení účastníkov konania, záznamov polície, podaní vysvetlení k priestupku, a pod. Stanovisko odporcu je v zásade protichodné a dochádza tak k potrebe rozhodnutia v situácii tvrdenia proti tvrdeniu.

17. Násillie je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a nad svojou obeťou. Je ním každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastráňovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Osobitnou formou násillia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násillím je aj nezabránenie násilliu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15.12.2012, sp. zn. 5 M Cdo 10/2012).

18. V posudzovanej veci súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, konštatujúc za osvedčené dôvodné podozrenie z násillia odporcu voči navrhovateľke, s poukazom na potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydli dňa 12. februára 2021, keďže vykázanie z domu urobí príslušník polície a vzhľadom na predchádzajúce útoky očakáva útok na život, zdravie, slobodu alebo obzvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby (§ 27a ods. 1, 2 ZoPZ), v spojení s predloženým uznesením o odovzdaní oznámenia zo dňa 1. júna 2017 a fotografiami (Civilný sporový poriadok, podľa záveru súdu prvej inštancie, nekvalifikuje násillie z hľadiska jeho intenzity alebo frekvencie, ktoré sa vyžaduje pre vydanie neodkladného opatrenia, pretože zmyslom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) je nepochybne zabrániť práve stupňovaniu násillia, ktoré by mohlo mať fatálne následky). Dočasným obmedzením odporcu vo vstupe do rodinného domu - spoločného obydli účastníkov konania, ako

uvádza súd prvej inštancie, sa poskytne navrhovateľke dočasná ochrana pred prípadným ďalším násilím zo strany odporcu a umožní sa jej pokojné bývanie spolu s maloletými deťmi.

19. Podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov policajť je oprávnený vykázať z bytu alebo domu alebo iného priestoru spoločne obývaného s ohrozenou osobou a aj z jeho bezprostredného okolia (ďalej len „spoločné obydlie“) osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby, najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky; súčasťou vykázania zo spoločného obydľia je aj zákaz vstupu vykázanej osobe do spoločného obydľia počas 10 dní od vykázania. Policajť je oprávnený vykázať zo spoločného obydľia takúto osobu aj počas jej neprítomnosti.

20. V posudzovanom prípade bolo protiprávne správanie odporcu osvedčené predovšetkým potvrdením policajného orgánu o jeho vykázaní zo spoločného obydľia, ako aj uznesením policajnému orgánu o odovzdaní oznámenia Okresnému úradu Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 1. júna 2017.

21. K odvolacej námietke odporcu, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností uvádzaných navrhovateľkou a ňou predložených dôkazov, ktoré boli subjektívne a účelové, s cieľom poškodiť odporcu, a teda vychádzal z neúplného zisteného skutkového stavu, je potrebné uviesť nasledovné.

22. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Ohrozenej osobe sa poskytuje pomerne rýchla ochrana, aby nemusela opúšťať svoje obydlie (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/355/2012). Možno pritom spravidla vychádzať iba z tvrdení strán konania, záznamov polície (v danej veci bolo vychádzané z potvrdenia policajného orgánu o vykázaní odporcu zo spoločného obydľia zo dňa 12. februára 2021, z oznámenia zo dňa 1. júna 2017 a fotodokumentácie), keďže stanovisko odporcu je obvykle v zásade protichodné.

23. Odporca sám v odvolaní potvrdil, že v domácnosti účastníkov dochádza k hádkam a vzájomnému fyzickému napádaniu a že ho mrzí, čo sa stalo, ale nikdy nechcel navrhovateľke ublížiť. Potvrdil tak existenciu násilia v domácnosti, ktoré správanie bolo vyhodnotené príslušným policajným orgánom v zmysle § 27a ZoPZ vykázaním odporcu z obydľia.

24. Za účelom osvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov má navrhovateľ k dispozícii zúžený rozsah relevantných dôkazných prostriedkov, ktorých vykonanie je limitované povahou konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z návrhu a jeho príloh musí byť zrejmé, že celkové okolnosti prípadu a správanie sa protistrany osvedčujú, že k neželanému úkonu reálne môže dôjsť a jeho uskutočnenie je pravdepodobné, pričom uvedené závisí iba od individuálnej vôle samotnej protistrany. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia majú byť pripojené listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva (§ 326 ods. 2 CSP). To bezprostredne súvisí so zjednodušeným a skráteným procesom rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom vymedzenej lehote podľa § 328 ods. 2 CSP (v posudzovanej veci do 24 hodín od doručenia návrhu). Súd spravidla rozhoduje bez výsluchu a vyjadrenia strán, bez nariadenia pojednávania, na základe skutočností osvedčených z predložených listín (§ 329 ods. 1 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP nevykonáva.

25. Procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia síce určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásadu nech je vypočutá aj druhá strana, avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu, ide o zásah legitímny a zákonný. Obligatórne vyjadrenie alebo výsluch protistrany pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení by vo väčšine prípadov znemožnil poskytnutie rýchlej a účinnej procesnej ochrany (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 1118). Ďalším argumentom je prevencia zmarenia účelu neodkladného opatrenia osobou, proti ktorej návrh smeruje.

26. Poukaz odporcu na správanie sa navrhovateľky v súvislosti s predchádzajúcim manželstvom a rozvodovým konaním bol bez právneho významu, keďže aj prípadný obdobný postup navrhovateľky nebol spôsobilý vylúčiť dôvodné podozrenie z násilia v domácnosti s odporcom (ktorý potvrdil časté konflikty i fyzické napadnutie, hoci obojstranné). Návrh odporcu na vykonanie ďalšieho dokazovania pripojením označeného spisu nebol dôvodný.

27. Obdobne nepostačovalo na vyvrátenie osvedčenia dôvodného podozrenia z násilia popretie tvrdení navrhovateľky odporcom, vrátane poukazu na účelovosť jej konania.

28. Z listinného dôkazu predloženého odporcom vyhlásenia matky navrhovateľky nevyplývala skutočnosť, že vedomosť o násilí v rodine nemá. Naopak matka navrhovateľky potvrdila, že navrhovateľka spomínala, že odporca často kritizoval jedlo (ohľadom ktorého navrhovateľka uvádzala tvrdenia, že práve táto skutočnosť bola zdrojom konfliktov) a tiež opísala povahu odporcu, ktorý rieši veci zbrklo a neprimerane. Tým bola osvedčená nepredvídateľnosť správania odporcu a tiež dané riziko hrozby použitia násilia voči navrhovateľke aj v budúcnosti, ako aj potreba neodkladnej úpravy pomerov, ku ktorému záveru dospel aj súd prvej inštancie, ktorý návrhu vyhovel.

29. Skutočnosť, že susedia poskytli vyhlásenie ohľadom absencie vedomosti o násilnom správaní odporcu, taktiež nevyvracalo osvedčenie podozrenia z násilia v domácnosti účastníkov konania.

30. S poukazom na uvedené odvolacia námietka odporcu poukazujúca na absenciu dokazovania v súvislosti s náležitým preukázaním skutkového stavu nebola dôvodná.

31. Navrhovateľ v danom type konania osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ktoré zákonom stanovené predpoklady boli v posudzovanej veci splnené, ku ktorému záveru dospel aj súd prvej inštancie, ktorý návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

32. Účelom inštitútu zákazu vstupu do obydlia pri dôvodnom podozrení z násilia, je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násilia s jeho obeťou, preto tvrdenia odporcu popierajúce fyzické útoky spôsobom opísaných navrhovateľkou, jeho pozitívne sebahodnotenie, ako osoby, ktorá násilie použila, boli z hľadiska ochrany obete podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP irelevantné. Odporca v odvolaní v súvislosti s incidentom z februára 2021 výslovne uviedol, že navrhovateľku nebil tak ako to ona opisuje (pri ktorom dal navrhovateľke facu, ktorá podľa názoru odporcu nemohla spôsobiť žiadne zranenia).

33. Za daného stavu dočasné vylúčenie odporcu z užívania nehnuteľnosti nepredstavuje neprimeraný zásah do výkonu jeho vlastníckych práv, ako i práva na obydlie, pretože jeho legitímnym záujmom je zabezpečenie ochrany života a zdravia navrhovateľky pred násilným správaním odporcu. Skutočnosti týkajúce sa náhradného bývania odporcu, ktorý je zárobkovo činný a jeho prispievanie do domácnosti (navrhovateľka uvedené tvrdenie odporcu poprela), nemali vplyv na splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladným opatrením nedochádza k vytvoreniu nenávratného stavu, ako to odporca v odvolaní tvrdí, pretože ide o obmedzenie dočasného charakteru. Listinné dôkazy týkajúce sa incidentu medzi účastníkmi konania v roku 2017 preukazujú, že už v uvedenom období dochádzalo k vážnym nedorozumeniam medzi manželmi, vyžadujúce privolanie policajného orgánu.

34. Je prirodzené, že privolaní príslušníci policajného orgánu k zásahu nie sú prítomní pri samotnej udalosti a v danom prípade postupovali podľa ustanovenia § 27a ZoPZ vykázaním odporcu zo spoločného obydlia, ktorý sa voči postupu policajného orgánu nebránil (potvrdil, že rozhodnutie s pokorou prijal).

35. Argument odporcu o účelovej príprave navrhovateľky, s úmyslom získania majetkových výhod nebol dôvodný. Za svoje správanie voči navrhovateľke, posúdené policajným orgánom, nesie zodpovednosť on sám. Vzhľadom na charakter rozhodnutia o neodkladnom opatrení, dokazovanie sa nevykonáva v rozsahu vyžadujúcom v základom konaní vo veci samej. Postačujúce je dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti o rozhodujúcich skutočnostiach z hľadiska hmotného a procesného práva.

36. Odporca odvolaním napadol všetky výroky uznesenia súdu prvej inštancie, teda aj výrok o povinnosti dočasne sa nepribližovať k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkami, vo vzťahu ku ktorému zákaz však osobitné odvolacie námietky nevzniesol. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že ustanovenie § 325 ods. 2 písm. h) CSP vyžaduje na nariadenie tohto neodkladného opatrenia iba možnosť ohrozenia integrity, zvyrazňujúc subjektivitu vnímania chránenej osoby. Súd prvej inštancie mal za to (§ 11 O. z.), že navrhovateľka má právo na ochranu svojej osoby, a to života, zdravia ako aj súkromia a ak považuje vzhľadom na osvedčené skutočnosti násilného správania zo strany odporcu, jeho priblíženie za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorá ju ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre ňu násilného charakteru, je uvedené postačujúce preto, aby bol vydaný zákaz priblíženia, najmä v situácii, keď mal už za osvedčený dôvod na obmedzenie užívania nehnuteľnosti z dôvodu podozrenia z násilia.

37. Súd prvej inštancie obmedzil dobu trvania neodkladného opatrenia s poukazom na princíp proporcionality a vyváženú ochranu práv a oprávnených záujmov obidvoch účastníkov konania. Neodkladné opatrenie je nariadené na obdobie jedného roka od vydania rozhodnutia alebo v prípade nevstupovania do rodinného domu do právoplatného skončenia konania vo veci samej o obmedzenie užívacieho práva protistrany k rodinnému domu, alebo vylúčenia protistrany z užívania rodinného domu, ak sa toto konanie skončí skôr.

38. Uvedený výrok predstavuje závislý výrok od uloženia povinnosti neodkladným opatrením vymedzeným vo výroku II. napadnutého uznesenia. Navrhovateľka odvolacie námietky v súvislosti s navrhovaným neobmedzeným trvaním neodkladného opatrenia nepodala. Súd prvej inštancie časovo obmedzil trvanie neodkladného opatrenia na obdobie jedného roka. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, pre ktoré bolo návrhu navrhovateľky vyhovené, kratšia doba trvania neodkladného opatrenia by neposkytovala dostatočnú ochranu poskytovanú jej neodkladným opatrením, i s prihliadnutím na zvolenú formuláciu tejto výrokovej časti napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie (v prípade právoplatného skončenia konania vo veci samej pred uplynutím doby jedného roka, trvanie neodkladného opatrenia týkajúce sa nevstupovania do domu sa skončí skôr). Poukaz odporcu na neprímeranosť dĺžky trvania neodkladného opatrenia nebol tak dôvodný.

39. Závislým výrokom bol aj výrok o poučení odporcu o možnosti podať žalobu proti navrhovateľke o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla. Odporca (ako ani navrhovateľka) nevzniesol odvolacie námietky vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 337 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

40. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení odporcovi dočasne nevstupovať do rodinného domu na adrese S. XXX a nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom konaní, trestnom a správnom konaní a s výnimkou priblíženia sa nevyhnutného za účelom realizácie súdom upraveného stretávania sa odporcu s ich spoločným maloletým dieťaťom (II.), v časti o nariadení neodkladného opatrenia na obdobie jedného roka alebo do právoplatného skončenia konania vo veci samej o obmedzenie užívacieho práva protistrany k rodinnému domu alebo vylúčenia protistrany z užívania rodinného domu, ak toto konanie skončí skôr (III.) a v časti o poučení protistrany o možnosti podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, resp. ujmy ktorá by výkonom neodkladného opatrenia vznikla (IV.) ako vecne správne potvrdil.

41. Potvrdenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa týkalo aj výroku o zastavení konania o dočasnom zverení maloletého dieťaťa (I.). Súd prvej inštancie podľa § 29 ods. 1 až 3 CMP (Civilný mimosporový poriadok č. 161/2015 Z. z.) zastavil konanie v časti týkajúcej sa dočasného zverenia maloletého dieťaťa, z dôvodu že navrhovateľka podaním zo dňa 23. februára 2021 zobrala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti späť. Poukázal aj na ustanovenie článku 7 CMP, v zmysle ktorého v záujme hospodárnosti konania ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov konania môže súd upustiť od vykonania určitých úkonov a prispôbiť ich realizáciu tak, aby dosiahol spravodlivé rozhodnutie vo veci. Odporca voči tomuto výroku napadnutého rozhodnutia nevzniesol žiadne odvolacie námietky.

42. Odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie aj v časti o náhrade trov konania (VI.). Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods.

1 CSP a dospel k záveru, že navrhovateľka zavinila čiastočné zastavenie konania a súčasne bola úspešná v časti o uloženie povinnosti zákazu vstupu do nehnuteľnosti, iba čiastočne úspešná pri uložení zákazu nepribližovania sa k nej a v časti o nariadení neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia bola neúspešná, aj pri uložení zákazu kontaktovania. Po celkovom posúdení úspechu a neúspechu účastníkov konania súd prvej inštancie konštatoval, že pomer úspechu a neúspechu možno považovať za vyrovnaný. Preto rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Odvolacie námietky voči tejto výrokovej časti napadnutého uznesenia neboli vznesené účastníkmi konania.

43. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietol odvolanie odporcu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (V.), keďže zamietavá časť napadnutého rozhodnutia bola v neprospech navrhovateľky, nie odporcu (ktorý v tejto časti mal v konaní úspech). Preto nebola splnená podmienka subjektívnej prípustnosti odvolania (zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého sa v odvolacom konaní odporca aj domáhal, bolo v jeho prospech).

44. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že navrhovateľka má voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej vznikol voči odporcovi, v konaní neúspešnému, nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím podľa § 262 ods. 2 CSP.

45. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.